

[Langsted]

ministeren. Vi går fuldstændig hundrede procent ind for nordisk samarbejde, lige så vel som vi går hundrede procent ind for EF-samarbejdet, som der henvises til i beslutningsforslaget. De to ting har ingenting med hinanden at gøre med hensyn til de rådgivende forsamlinger. EF-Parlamentet, som fremtidig bliver valgt direkte – håber vi da – er en forsamling, der har en form for beslutende myndighed. Nordisk Råd har kun rådgivende myndighed, og det giver hele forskellen. Vi deltager i den almindelige afvisning af forslaget.

Ib Nørlund (DKP):

Vi må oprigtigt sige, at vi finder forslaget og dets fremsættelse på nuværende tidspunkt temmelig utidig. Det er på et tidspunkt, hvor andre forsøger sig med direkte valg til overnationale parlamenter, og hvad det ellers kaldes, og nu siger man også på det nordiske område: so ein Ding müssen wir auch haben – for de snakker jo europæisk. Det forekommer os faktisk temmelig anstrengt. Vi kan ikke se, at det virkelig hjælper til at fremme det formål, man formentlig har, om at styrke det nordiske samarbejde i forhold til det europæiske, og det er svært at have forståelse for, hvad SF i realiteten vil opnå med forslaget, hvis det ikke bare skal være et slag i luften.

Det betyder ikke, at vi f. eks. er imod, hvad der står i forslaget om grønlandsk og færøsk repræsentation, men det er spørgsmål, som ikke er afhængige af og ikke bør kobles sammen med problemerne om direkte valg.

En sådan forsamling, valgt for 4 år, som man forestiller sig, kan formentlig kun fungere endnu trægere end det nuværende Nordisk Råd, og i hvert fald er den sikret større afstand end nu til, hvad der foregår i befolkningerne. Jeg synes også, at denne ordning må svække, hvad der i forslaget ellers anføres om høringer, initiativer og den slags ting.

Derfor har vi altså ikke synderlig sympati, som det vistnok er antydnet, for selve forslaget og har ikke særlige forventninger til dets videre behandling, som vi naturligvis vil deltage opmærksomt i.

Niels Helveg Petersen (RV):

Den radikale folketingsgruppe var med til at gennemføre loven om EF-valget. Vi fandt

det både ud fra principielle synspunkter og i den konkrete sag helt rimeligt at gå over til at vælge Det europæiske Parlament eller den rådgivende forsamling ved direkte valg. Med hensyn til begrundelserne herfor vil jeg nærmere henvise til, hvad jeg som mit partis ordfører sagde i den anledning.

Men sagen ligger væsentligt anderledes i det nordiske samarbejde. Det nordiske samarbejde er præget af, at det er bygget op uden en overbygning af overnationale myndigheder. Det, der karakteriserer det nordiske samarbejde, er netop, at man har undladt at opbygge noget overnationalt. Styrken i det nordiske samarbejde har ligget i et samvirke mellem medlemmer af parlamenterne direkte i debat med ministre. Der stilles forslag af parlamentarikerne. De diskuteres med regeringerne, sendes til høring og kritiseres af parlamentarikerne, som stiller nye forslag: kan det ikke gøres på en anden måde?

Endelig, og nok så vigtigt: når forslagene, rekommandationerne, af parlamentarikerne er gennemført i Nordisk Råd, så giver den måde, det er bygget op på, jo mulighed for, at parlamentarikerne i deres nationale parlamenter kan følge det op over for deres landes regeringer og dermed sikre de anbefalinger, der kommer fra Nordisk Råd, en betydelig politisk opbakning.

Derfor er jeg ud fra en konkret vurdering bange for, at en overgang til direkte valg, som svækkede forbindelsen mellem de nordiske parlamentarikere og de nordiske parlamenter, ville svække snarere end styrke det nordiske samarbejde.

Jeg vil også pege på en anden værdifuld ting ved den måde, hvorpå det nordiske samarbejde er bygget op. I kraft af de kontakter, der er mellem nordiske parlamentarikere, styrkes den gensidige indsigt i de politiske forhold i de andre lande på en måde, som er overordentlig værdifuld i ganske mange situationer.

Må jeg endelig anføre, at en forudsætning for, at man kan gå ind for dette, selvfølgelig måtte være fuldstændig enighed imellem de nordiske lande. Det ville være en grumme dårlig idé, hvis man fra ét lands side tog et sådant skridt og dermed ligesom skabte et modsætningsforhold på dette område til de øvrige nordiske lande. Der er ikke nogen som helst signaler fra de øvrige nordiske lande om, at man hos dem overvejer eller finder